

ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ
The Effects of Using the Explicit Teaching Model on Reading
And Spelling Abilities of Prathom Suksa I Students at Subyai Wittayakom
School in Chaiyaphum Province

อรรณณ มีชำนาญ¹

สุวรรณี ยะหะกร²

ศุภวรรณ เล็กวิไล³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน จากรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 22 คน 1 ห้องเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบการอ่าน 10 คำ มีค่าความยาก 0.40-0.80 มีค่าอำนาจจำแนก 0.36-0.82 มีค่าความเที่ยง 0.82 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ 10 คำ มีค่าความยาก 0.30-0.80 มีค่าอำนาจจำแนก 0.36-0.84 มีค่าความเที่ยง 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบทีแบบกลุ่มสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท การอ่าน การเขียนสะกดคำ ภาษาไทย ประถมศึกษา

¹มหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Abstract

The purpose of this study was to (1) compare the abilities of Thai spelling and writing between before and after by the Explicit Teaching Model of Prathom Suksa 1 students of Subyaiwittayakom School, Chaiyaphum Province. The research sample consisted of 22 Prathom Suksa 1 students studying in the first semester of academic year 2014. The research instruments included 8 lesson plans of the Explicit Teaching Model Learning Activities for 16 hours. 20 items of an ability test on reading and 10 words of spelling test. The difficulty value of them was 0.40 – 0.80, the discrimination value was 0.36 – 0.82 and the reliability value was 0.82. 20 items of an ability test on writing and 10 words of writing test. The difficulty value of them was 0.30 – 0.80, the discrimination value was 0.36 – 0.84 and the reliability value was 0.86. The statistic employed for data analysis was t-test (Dependent or Matched Pair Sample).

Research finding revealed that the students had post- reading and writing abilities using the Explicit Teaching Model was significantly, at the .05 level than their pre-reading and writing.

Keywords Explicit Teaching Model, Reading, Spelling, Thai language, Prathom Suksa

บทนำ

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนาการตีความระหว่างการอ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านกระบวนการอ่านประกอบด้วย การเตรียมการอ่าน การแสดงความคิดเห็น การอ่านสำรวจและการขยายความคิด การอ่านเป็นทักษะที่ต้องเน้นเป็นพิเศษสำหรับเด็กแรกเรียนและเด็กระดับประถมศึกษา เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาหาความรู้ คนที่มีทักษะในการอ่านย่อมได้เปรียบและมีชีวิตที่สมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ทั้งในขณะที่มีชีวิตอยู่และจบการศึกษาไปแล้ว (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551 : 62) สำหรับการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เพราะการเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารความหมายที่คงทนถาวร เป็นหลักฐานที่ดีกว่าทักษะอื่น เพราะการเขียนไม่ลบเลือนเหมือนคำพูด การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างอดีตกับปัจจุบันไปถึงอนาคตได้ดี ฉะนั้นผู้เขียนจึงต้องพยายามเขียนคำให้ถูกต้อง ใช้ภาษาที่ถูกต้องเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ จึงจะเรียกว่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการเขียนนอกจากจะคำนึงถึงเนื้อความตามวัตถุประสงค์ สำนวนสละสลวยถูกต้องตามหลักเกณฑ์ภาษาแล้วยังต้องคำนึงถึงเรื่องการ

เขียนสะกดคำด้วย (สาลินี ภูติภินิษฐ์, 2530 : 1) ซึ่งการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นทางการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องจากผู้อื่น และแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองไม่ได้ ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่างๆ ที่จำเป็นและใช้คำต่างๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง (วรรณิ โสมประยูร, 2553 : 163)

โรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 3 ได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีนักเรียน จำนวน 757 คน ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 44 คน ในปีการศึกษา 2556 ปรากฏผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ค่าเฉลี่ยร้อยละ 65.74 อย่างไรก็ตามผลการเรียนก็ยังไม่เป็นที่พอใจของครูผู้สอนและเป็นไปตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดคือร้อยละ 70 (โรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม, 2556 : 102) และผลการประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามจุดเน้นด้านการอ่านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนร้อยละ 60 ไม่ผ่านเกณฑ์ อนึ่งจากผลการประเมินเพื่อตรวจสอบพื้นฐานการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2556 พบว่า ช่วงเปิดภาคการศึกษาแรกนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักของการอ่านการเขียน การประสมคำประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด ทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องตามหลักการทางภาษา เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจหลักในการอ่านและเขียนสะกดคำตั้งแต่แรกก็จะทำให้นักเรียนไม่สนใจอ่านไม่สนใจที่จะฝึกเขียน ส่งผลให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ สอดคล้องกับสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทย ซึ่งวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2552 : 243-244) กล่าวไว้ว่า การอ่านพบปัญหาอ่านไม่ออก มีสาเหตุมาจาก จำพยัญชนะและสระไม่ได้ แจกลูกสะกดคำไม่ได้ ประสมคำไม่ได้ ขาดการฝึกฝน ผนัวรรณยุกต์ไม่ได้ และในด้านการเขียนพบปัญหาเขียนคำยากไม่ถูกต้อง มีสาเหตุมาจากอ่านแจกลูกสะกดคำไม่ได้ ขาดทักษะการอ่าน ขาดการฝึกฝน ส่วนในด้านหลักการใช้ภาษา พบปัญหาด้านการอ่าน อ่านไม่ออก ออกเสียงไม่ชัดเจน ไม่เข้าใจความหมาย ของคำ จำวงคำศัพท์ของคำไม่ได้ และปัญหาการเขียนคำต่างๆ ไม่ถูกต้อง ไม่เข้าใจความหมายของคำ ขาดการฝึกฝน ไม่เข้าใจหลักการและวิธีการ ฉะนั้นในช่วงระหว่างเปิดภาคการศึกษาครูผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือหาวิธีการมาช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกและปฏิบัติในเรื่องของการอ่านและการเขียนสะกดคำ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่าน การเขียนสะกดคำเพิ่มมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแก้ปัญหา นี้โดยเร่งด่วน

แนวทางวิธีสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพนั้น ครูจะต้องหมั่นฝึกฝนให้นักเรียนมีโอกาสฝึกย้ำ ซ้ำ ทวน อยู่บ่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกสะกดคำ การฝึกแจกลูก ซึ่งจะต้องทำให้ผู้เรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูด อ่าน เขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่วดังที่ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์

(2553 : 124-126) ได้สรุปไว้ว่า การฝึกทักษะภาษาไทยต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆ อย่าง เช่น การฝึกย่ำซ้ำทวน ฝึกบ่อยๆ จึงจะทำให้ผู้เรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูด อ่าน และเขียนได้

ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ซึ่งรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทเป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยโรเซนไชน์และสติเวน (Rosenshine and Stevens) ได้ทำการศึกษาวิจัย รวมทั้งสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และได้สรุปออกมาเป็นรูปแบบการสอน และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ เช่น ภาษาศาสตร์ การอ่าน ไวยากรณ์ หลักภาษา คำศัพท์ โดยที่โรเซนไชน์ได้กล่าวไว้ว่า ครูที่มีประสิทธิภาพจะใช้กระบวนการสอนและหลักการสอนแบบ “Explicit” อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งมีกระบวนการ 6 ขั้นตอน (อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี, 2556 : 136-138) คือ 1) การทบทวนประจำวัน 2) การนำเสนอเนื้อหาสาระใหม่ 3) ให้ฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง 5) การให้ฝึกปฏิบัติโดยอิสระตามลำพัง และ 6) การทบทวนเป็นรายสัปดาห์ และเป็นรายเดือน ซึ่งเป็นวิธีสอนที่คำนึงถึงหลักการเรียนรู้ พฤติกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดังนั้นในกระบวนการและขั้นตอนการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นพฤติกรรมระหว่างผู้เรียนกับครูตลอดกระบวนการ สิ่งสำคัญก็คือในการเรียนรู้ของนักเรียนนั้น ครูต้องทบทวนความรู้เดิมหรือความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้เรื่องใหม่หรือทักษะใหม่ของนักเรียน ซึ่งการทบทวนความรู้เดิมมีความจำเป็นเท่ากับการให้ความรู้ ดังนั้นครูจะต้องมีการทบทวนที่ถี่ถี่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้เรื่องใหม่หรือทักษะใหม่ทุกครั้ง รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท จึงน่าจะเป็นวิธีการในการพัฒนาการอ่านการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักและเห็นความสำคัญที่ต้องเร่งยกระดับคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้บรรลุเป้าหมาย นโยบาย ของสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องแก้ปัญหาในเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนโดยเร่งด่วน เพราะการอ่านการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน และตระหนักถึงความสำคัญของการจัดกระบวนการเรียนการสอนในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนจึงต้องการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม เพื่อนักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนชัยใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 111 คน จาก 5 ห้องเรียน ทั้งหมด 4 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม จำนวน 1 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จาก 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งเครื่องมือเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอ็กซ์พลีซิที กลุ่มสาระการเรียนรู้สาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ซึ่งเป็นวิธีสอนที่มีขั้นตอนและเป้าหมายในการสอนชัดเจนซึ่งประกอบไปด้วยขั้นการสอน 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การทบทวนประจำวัน ขั้นที่ 2 การนำเสนอเนื้อหาสาระใหม่ ขั้นที่ 3 ให้ฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ ขั้นที่ 4 การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง ขั้นที่ 5 การให้ฝึกปฏิบัติโดยอิสระตามลำพัง และขั้นที่ 6 การทบทวนเป็นรายสัปดาห์ และเป็นรายเดือน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถ

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบการอ่านคำ จำนวน 10 คำ มีค่าความยาก 0.40 - .80 และค่าอำนาจจำแนก 0.36-0.82 ค่าความเที่ยง 0.82

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบการเขียนคำ จำนวน 10 คำ มีค่าความยาก 0.30-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.36-0.84 ค่าความเที่ยง 0.86

ขั้นตอนการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านและการเขียนสะกดคำ (Pretest) ก่อนการทดลอง 1 วัน ใช้เวลาในการทดสอบก่อนเรียน การอ่านและการเขียนสะกดคำ ฉบับละ 1 ชั่วโมง

2. ดำเนินการสอนตาม แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอ็กซ์พลีซิที กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โดยจัดตารางเรียนยืดหยุ่นตามความเหมาะสม

3. เมื่อสิ้นสุดตามกำหนดแล้วทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านและการเขียนสะกดคำ ฉบับละ 1 ชั่วโมง

4. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที่แบบกลุ่มสัมพันธ์ (Dependent t-test)

ผลการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิที เรื่อง การอ่านสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย 13.82 คะแนน และ 25.68 คะแนน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าความสามารถทางการอ่านคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 1

ตาราง 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำก่อนเรียนกับหลังเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิที

การทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	22	30	13.82	3.32	25.95*
หลังเรียน	22	30	25.68	2.50	

* $P < .05$

2. นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิที เรื่องการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย 14.91 คะแนน และ 25.05 คะแนน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่าความสามารถทางการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีฟ

การทดสอบความสามารถ ในการเขียนสะกดคำ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	22	30	14.91	3.77	21.94*
หลังเรียน	22	30	25.05	3.29	

* $P < .05$

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัย พบว่าความสามารถในการอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีฟของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการพิจารณาตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอน แบบเอ็กซ์พลซิทีฟ ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่านรวมถึงทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน โดยที่ครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือ แนะนำ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่ได้กำหนดไว้ในตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้วิจัยมีการทบทวนความรู้เดิม ซึ่งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วอธิบายเนื้อหาที่ละเอียดน้อยให้กับนักเรียนทุกคน มีการซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่าเข้าใจบทเรียนหรือไม่ แล้วจึงสอนเนื้อหาใหม่สอดคล้องกับแนวคิดของแฮร์บาร์ต (Herbart อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2555 : 49) ที่ว่าการสอนควรเริ่มจากการทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเสียก่อนแล้วจึงเสนอความรู้ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี แล้วจึงให้นักเรียนฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ เน้นการถามคำถามให้นักเรียนตอบอย่างทั่วถึงโดยครูจะดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อตรวจสอบงานและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนแต่ละคนตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน เช่น นักเรียนที่ตอบได้ถูกต้องรวดเร็วจะได้รับคำชม และครูจะถามคำถามใหม่ๆ หากนักเรียนตอบผิดหรือตอบไม่ชัดเจน ครูต้องคอยแนะนำช่วยเหลือ และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของสกินเนอร์ (B. F Skinner อ้างถึงใน ประภาพรณ เอี่ยมสุภชาติ, 2553 : 2-39-2-41) ที่ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นควรมีการให้ข้อมูลป้อนกลับที่เหมาะสม เพราะการให้ข้อมูลป้อนกลับที่ชัดเจนทันทีทันใดจะช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริดา เอียดแก้ว (2548 : 108) ศิริรัตน์ เกิดแก้ว (2553 : 80) จิตติมา สีนปรุ (2556 : 24-25) ลอรา ฟอูกูสัน (Laura Ferguso, 2006 : บทคัดย่อ)

สรุปผลตรงกันว่า การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท (Explicit Teaching Model) มีขั้นตอนการสอนที่ช่วยส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนโดยตรง ส่งผลให้ความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น และส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเป็นคำและเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น และสาเหตุอีกประการอาจเป็นเพราะว่าเมื่อนักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่าน และสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมได้ จึงทำให้มีพัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำดีขึ้นไปด้วย

ซึ่งรายละเอียดของกิจกรรมในขั้นตอนของรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทที่เชื่อว่าส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนมีความน่าสนใจชวนติดตาม โดยผู้วิจัยได้ใช้ปริศนาคำทาย เพลง เกมต่างๆ ในการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความชัดเจนในการเรียน สามารถเขียนคำและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง สอดคล้องกับอัจฉรา ชิวพันธ์ (2549 : 168) ได้กล่าวว่า สื่อการสอนเป็นสื่อที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง เปรียบดังผู้ช่วยครู และเป็นเครื่องผ่อนแรงของครูได้เป็นอย่างดี เพราะถ้าลำพังครูจะใช้คำอธิบายเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีสื่อการสอนให้นักเรียนดู ได้สัมผัสแล้วก็จะไม่เกิดความเป็นรูปธรรม ทั้งนี้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท มีขั้นตอนที่ครูคอยดูแลกำกับติดตามอย่างใกล้ชิด มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนตัวต่อตัว สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคย กล้าแสดงออก กล้าซักถาม ทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮาร์นิชฟีเกอร์และไวลีย์ (Hamischfer and Wiley, 1978 : 215-231, อ้างถึงในกาญจนา คุณารักษ์, 2553 : 334) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ของนักเรียนจะได้ผลดีและเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครูกับนักเรียน และการมีปฏิสัมพันธ์ทางบวกที่ดีต่อกัน นอกจากนี้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท ยังมีขั้นตอนที่ให้นักเรียน ได้ฝึกอิสระตามลำพัง เพื่อเป็นการฝึกย่ำเท้าทวนเนื้อหาในการฝึกเขียนนักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง เกิดความเข้าใจจนเกิดความชำนาญในการเขียนสะกดคำ สอดคล้องกับงานวิจัยของเดวีส์ (Davies, 1981 : 5 อ้างถึงในกาญจนา คุณารักษ์, 2553 : 44) ได้กล่าวว่า การให้ความรู้แล้วควรให้นักเรียนได้มีเวลาสำหรับการฝึกทักษะประมาณร้อยละ 60 ของเวลาเรียนทั้งหมด ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท ทำให้ความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โกสุม สุขสมัย (2546) ศิรดา เอียดแก้ว (2548) จีระศักดิ์ นุ่นปาน (2553 : 120-121)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท มี 6 ขั้นตอน ครูต้องมีการวางแผนและเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการสอน เช่น การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การเตรียมสื่อที่เหมาะสมและกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้การเรียนรู้สะดวกและเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด

1.2 ขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรเฝ้าสังเกตและศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อจะได้รับรู้ความแตกต่างและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนตามสภาพจริง รู้จุดอ่อน จุดเด่นของผู้เรียน เพื่อจะได้หาทางส่งเสริมความสามารถ ของผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ โดยเฉพาะเด็กที่เรียนช้า ต้องอธิบายให้เข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้ ต้องคอยชี้แนะและอธิบายช่วยเหลือนักเรียนตลอดเวลาจนกว่านักเรียนจะเข้าใจ จึงค่อยนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้กับนักเรียนได้

1.3 ครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมการทำงาน of นักเรียน ว่านักเรียนว่านักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องหรือไม่ เพื่อคอยแนะนำและปฏิบัติได้ถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิทไปใช้ในการสอนหลักภาษาอื่นๆ เช่น มาตราตัวสะกด อักษรนำ คำควบกล้ำ เป็นต้น ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และสาระอื่นๆ ในระดับชั้นที่สูงขึ้น

2.2 ควรเปรียบเทียบรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ กับรูปแบบการสอนอื่น

2.3 ควรมีการติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากเรียนผ่านไปเพื่อตรวจสอบความคงทนในการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา คุณารักษ์. การออกแบบการเรียนการสอน พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2553.
- โกสมภุ์ สุขสมัย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทและการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม, 2546.
- จิตติมา ลินปรุ. การปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 23 เหล่าเสือโก้ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1. ในวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี 3(1) : หน้า 24-29. มกราคม-มิถุนายน 2556.
- จิระศักดิ์ นุ่นปาน. ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะที่มีต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2553.
- ทศนา แคมมณี. ศาสตร์การสอน พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.
- ประภาพรรณ เอี่ยมสุภชาติ. การเรียนรู้กับการเรียนการสอน. ในสัมมนาหลักสูตรและการสอน หน่วยที่ 2 หน้า 39-41 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2553.
- โรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม. รายงานการประเมินตนเอง. ชัยภูมิ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3, 2556.
- วรรณิ์ โสมประยูร. เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ, 2553.
- วัชรา เล่าเรียนดี. รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2556.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. นวัตกรรมทางการเรียนรู้ภาษาไทย (Innovation for Thai Language). กรุงเทพมหานคร : ช้างทอง, 2552.
- _____. นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design. กฟลินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2553.
- ศิริดา เอียดแก้ว. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอน แบบเอ็กซ์พลีซิทกับวิธีการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

ศิริรัตน์ เกิดแก้ว. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำ ตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิที. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2553.

สาลินี ภูติกนิษฐ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกม. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2530.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรประเทศไทย จำกัด, 2551.

—————. นิยามความสามารถของผู้เรียนด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านเหตุผล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2556.

สุภรณ์ สภาพงษ์. การอ่านจับใจความ. ใน วารสารวิชาการ 5(5) : หน้า 16, 2545.

อัจฉรา ชิวพันธ์. ภาษาสอน : เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

Laura Fergvson. The Effects of Explicit teaching of Morphemic Analysis on Vocabulary Learning and Comprehension and It s Transfer Effects to Novel Words. Master s thesis Wichita Wichita State University, 2006.